

да въ тукъ приведени примѣри. Но знайте, че въ свѣтовната културна история сж записани имената на множество техници, писатели, общественици и пр., които съ своитѣ изобретения, написани творения или дейность сж допринесли неоценими блага на народа си, дори и на цѣлото човѣчество. И най-характерното изъ живота имъ за насъ е следното: мнозина отъ тѣхъ сж били деца на бедни родители и не сж имали възможность леко и на свобода да усвоятъ науката. Нѣкои отъ тѣхъ още отъ ранно детство сж били принудени само за хлѣба да ставатъ работници, други да слугуватъ въ чифлици, училища и пр. Насажда въ се по единъ или другъ начинъ въ тѣхъ интересъ къмъ знанието, и тѣ го добивали, въпреки всичко, всрѣдъ шума на фабричнитѣ вретена, всрѣдъ оглушителнитѣ удари на чука въ ковачницата или чрезъ нощни бдениа.

Не мислете, прочее, че като сте селяни и работници всичко е изгубено за васъ. Не! Чрезъ трудъ и занимание вие можете да се издигнете, и да бждете полезни народу и да бждете следователно почитани отъ него.

Ония, които мислятъ, че сж бедни, че нѣматъ свободно време, че сж възрастни и пр., и затова не могатъ да се отдадатъ на четене, или пъкъ че то не е нужно за тѣхъ, дълбоко се лъжатъ и правятъ много голѣма грѣшка спрѣ-

мо себе си, спрѣмо семейството си и спрѣмо обществото. Съ тия си изявления тѣ само показватъ, че сж слабохарактерни, безволни. Напротивъ, всѣки който иска да има и да бжде почитанъ, трѣбва да се отдаде всецѣло на професията си и да я познава отлично. А това последното се добива покрай другото и чрезъ четенето на сериозната книга.

Не искамъ, обаче, да бжда криво разбранъ, че само книгата може да възроди човѣчеството.

Не! Тя е само единъ отъ сериознитѣ двигатели. Но и тя трѣбва разумно да се използва. Да се чете, но да се обмисля дълбоко и сериозно всичко прочетено. Не се набира умствено богатство съ много, а съ смислено, съ сериозно обмислено четене.

Четенето не дава направо нито богатство, нито печалби на четеца. То само развива ума му, прави го по-способенъ, по-буденъ по-съобразителенъ.

Четенето на хубавата книга пренася четеца въ миръ по-свършенъ; то облагородява сърдцето му. То го отклонява отъ безцѣлно скитосване и утегчителна празнота. Най-последно четенето е **бания за душата**. Както банята облекчава уморения отъ дълъгъ и уморителенъ физически трудъ, тъй и занимателното четене презъ свободнитѣ часове кже мозъка ни, избистря мисълта ни. Следъ такова четене четецътъ винаги се чувствува ободренъ, отпочи-